

mind. Kaks tallopojad tullid sõites linnast ja
ollid fojo minnemas. Hans, kes eel sõitis
näggi sedda innimest maggawad, ja hüdis:
„siin on üks mehhike maas, se on ehk surnud
ehk, jobnud.“ Ednnis, taggomisse ree
peäl, piddas ka finni, toufis mahha ja püdis
tükki aega tedda ütles ärratada, agga ei ta
saand kätt egga jalga liikuma. Siis ütles
Hans: „läkki eddasi, lasse tedda siin mag-
gada, mis meil temmaga teggemist? meie
„peame kojopole joudma.“ Agga Ednnis
„kõstis: „ei mitte wennike, minna ollen ko-
„lis kuulnud, et kui ka kulum jo on üht in-
„nimest ärrawõtnud, siiski moistlikkud toki,
„trid tedda jälle woitwad ellusse tõsta. Uita
„mind, tedda ree peale panna, ma lähhen
„taggasi linna, ja wiin tedda ühhe tokti
„järe.“ Hans ütles: „se olleks mul
„kumnes tõe, et ma ommad jallad lumnes
„lähhetšin kastma, ja külmetama!“ ja nens
da sõitis ta eddasi. Agga Ednnis tõstis
tedda üksipäinis omma ree peäle, läks linna
taggasi, ja näggi sedda rõmo, et moistlik

tofter sedda külmetand inimest jälle ellusse
saadtis.

Keif head innimesed, kui nemmad sed-
da luggo kuulda saiwad, armastasiid ja kiitsid
Ednnist, agga Hanso laitsid nemmad
temma kaddeda süddame pärrast.

Yggauks, kellele sinno abbi tarwis
lähheb, se on sinno liggimenne: selles
le sinna pead abbi teggema, kus ja kui-
da sa agga jouad.

Loe mis Jesus isse sest ütleb Luka
ramatus 10 peatükis 29 salmist 37 sal-
mist sadik.